

<https://contemporaryfamilies.org/wp-content/uploads/2017/03/FINAL-CCF-Gender-Millennial.pdf>

תרגום וסיכום: נועה נוימרק

Executive Summary: Gender, Politics, and Millennials / Virginia Rutter and Megan Peterson

ב- 31.03.2017 יצא דוח זה של האגודה למשפחות בנות זמננו, החושף שצעירים בשני העשורים האחרונים מביעים תמיכה פחותה בשוויון מגדרי בספירה הביתית. הדבר לא ניכר באירופה, בה מדיניות של איזון בית-עבודה נפוצה יותר.

בשמונת המחקרים המוצגים בדוח, ישנן מספר מסקנות בולטות: המסקנה הידועה, לפיה נשים וגברים היום תומכים בשוויון מגדרי יותר מאשר בעבר, ואורח החיים שלהם מוכיח זאת. עם זאת, ההתקדמות לעבר שוויון מגדרי חווה האטה מאז שנות ה-90. יתר על כן, עמדות מגדריות של צעירים הן מגוונות משחשבונו. במסגרת זאת, הנמנים על דור ה-Y אמנם תומכים בשוויון מגדרי בעבודה, אך מראים פחות אהדה לשוויון מגדרי בבית.

- בשנת 1994, 42% מבוגרי תיכון העידו כי לראייתם, המשפחה הטובה ביותר היא זו בה האב מפרנס והאם דואגת למטלות הבית. בשנת 2014, תפיסה זו הייתה רווחת בקרב 58% מאוכלוסיית הצעירים.

- בשנת 1994, 48% מבוגרי תיכון טענו שאם שעובדת אינה מטפחת אותם קשרים חמים ובטוחים עם ילדיה, בהשוואה לאם שאינה עובדת. בשנת 2014, אחוז המתנגדים לטענה זו עמד על 60%.

בעוד למעלה מ-90% העידו כי לראייתם נשים וגברים זכאים לשוויון זכויות במקום העבודה, נראה כי לגבי המרחב הביתי העמדות שמרניות יותר. פפין וקוטר, חוקרים שכתבו מאמר בדוח, מכנים גישה זו "שוויון מהותני" (Egalitarian Essentialism). ההיסטוריונית סטפני קונץ מסבירה בסקירה הכללית של הדוח, כי שוויון מהותני הוא שילוב של בין מחויבות לשוויון הזדמנויות, יחד עם האמונה כי גברים ונשים בוחרים כיוונים שונים, משום שגברים, באופן אינהרנטי, מתאימים לתחומים מסוימים ונשים לתחומים אחרים. תפיסה זו דוגלת בכך שכל עוד נשים לא מנועות מבחירה בכל קריירה שרק ירצו, או מודרות מתחומים מסוימים עקב תפקידן כאימהות, אזי בחירותיהן נעשות באופן חופשי וככל הנראה לטובתן.

ניקה פייט-דיקסון מזהה מגמות דומות. במאמרה בדוח היא מראה שבשנת 1994, 84% מבני 18-25 התנגדות לתפיסה כי מקומן של נשים הוא בבית. בשנת 2014, בהשוואה לכך, אחוז המתנגדים ירד ל-75%. פייט-דיקסון בדקה גם את ההבדל בין עמדות של נשים וגברים בנושא, והראתה כי גברים הם התורמים בעיקריים לירידה בתמיכה בשוויון מגדרי.

פוליטיקה: אנשים צעירים (18-30) היו התומכים המשמעותיים ביותר בהילארי קלינטון בבחירות לנשיאות ארה"ב. עם זאת, לפי קיי קוואשימה-גינזברג, רק 25% מנשות דור ה-Y ו-15% מהגברים מזהים עצמם כפמיניסטיים. דן קזינו מראה במאמרו כי ישנם גברים המגיבים באופן שלילי להתחזקות כלכלית של נשים. בזמן הפריימריז לבחירות בארה"ב, גברים אשר הזכירו להם את ההתקדמות הכלכלית של נשים, נטו פחות להעדיף את הילארי קלינטון.

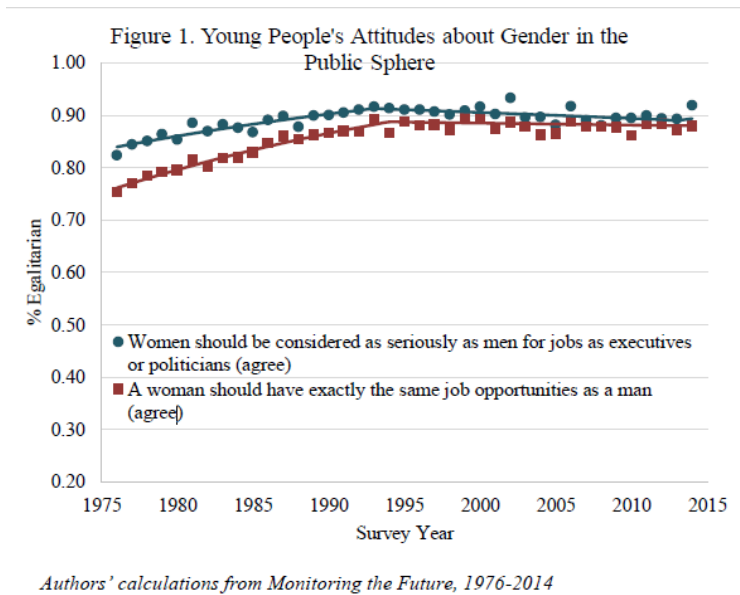
חיי נישואין: דן קרלסון, חוקר מאוניברסיטת יוטה, חושד כי הירידה בתמיכה בשוויון מגדרי היא איננה תוצר של תחושת איום מהשוויון, אלא תולדה של מיעוט בהחלטות מדיניות אשר מקדמות ומאפשרות איזון בין משפחה ועבודה. קרלסון מראה שכיום, זוגות אשר חולקים את מטלות הבית והאחריות על הילדים, מדווחים על שביעות רצון גבוהה יותר מחיי הזוגיות בהשוואה לזוגות מסורתיים יותר. מכאן, שילדים אשר חווים כיום תמיכה מצד מקומות העבודה בהורות שוויונית, נוטים לתמוך יותר בשוויון מגדרי. דור הצעירים עוד חווה את הוריו בתקופה של לחץ כלכלי ועבודה סביב השעון, ולכן הוא תומך פחות בהשלכות של שוויון מגדרי במרחב הביתי. מחקרים על מדינות אירופאיות, בהן תמיכה סוציאלית במשפחות היא חזקה יותר, תומכים בטענות של קרלסון. באירופה, שוויון מגדרי איננו בנסיגה. להיפך, התשובות מהסקר האירופי הסוציאלי של שנת 2010 הינן פחות שמרניות ויותר מעודדות שוויון מגדרי בהשוואה לשנת 2004.

ואולי "דור ה-Y" איננו מהווה קטגוריה טובה כל כך להכללה? הסוציולוג פרנק פורסטנברג מזהיר מהכללת יתר לדור כה מגוון. הוא טוען כי בני 18-25 אותם ראינו בשנת 2014, אינם ברי השוואה לאלה שהתראינו בשנת 1994. בעיקר בגלל שיש סיכוי נמוך יותר שהם כבר נשואים או מועסקים בעבודות קבועות, בהשוואה לאותה קבוצת גיל 20 או 40 שנה קודם לכן. חוקרים נוספים מציעים דבר דומה, וטוענים כי רק כאשר צעירים נכנסים לתוך חיי נישואין, ובמיוחד כאשר הם נתקלים במדיניות תומכת משפחה של מקומות עבודה, הם ישנו את תפיסותיהם.

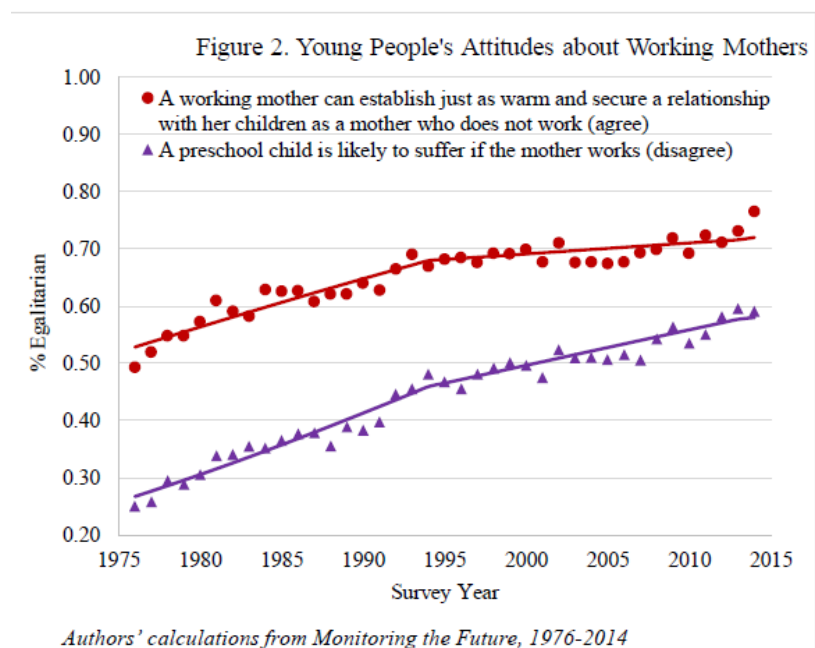
Trending towards Traditionalism? Changes in Youths' Gender Ideology \ Joanna R. Pepin and David A. Cotter

אנחנו רגילים לחשוב שכל דור הופך מודרני יותר, שוויוני וסובלני. פעמים רבות זה גם נכון, אולם מחקר זה מראה שינויים מפתיעים בתחום השוויון המגדרי. סקר ששאל בוגרי תיכונים לאורך 40 שנה סדרה של שאלות לגבי חלוקת התפקידים בין גברים לנשים בבית, שוויון בעבודה והורות, מראה כי בחלק מן התחומים אכן צעירים הפכו שוויוניים יותר, אך לא בכלם. החוקרים בחרו להתמקד דווקא בדור הצעיר, כיוון שעמדותיו מסייעות לחזות עמדות ותפיסות עתידיות.

בתחום שוויון בשוק העבודה, עמדות הצעירים אכן הפכו שוויוניות יותר. לדוגמא, בשנת 1976, 82% מהנוער גרס כי נשים צריכות להשתלב בעמדות ניהול או בפוליטיקה באופן שווה לגברים. בשנת 1994, אחוז זה עמד על 91% ונשאר יציב לאורך העשורים שלאחר מכן. גם בשאלה לגבי שוויון הזדמנויות לנשים בעבודה, בשנת 1976, 76% תמכו, בשנת 1994 האחוזים עלו ל-89% ונשארו יציבים עד 2014.

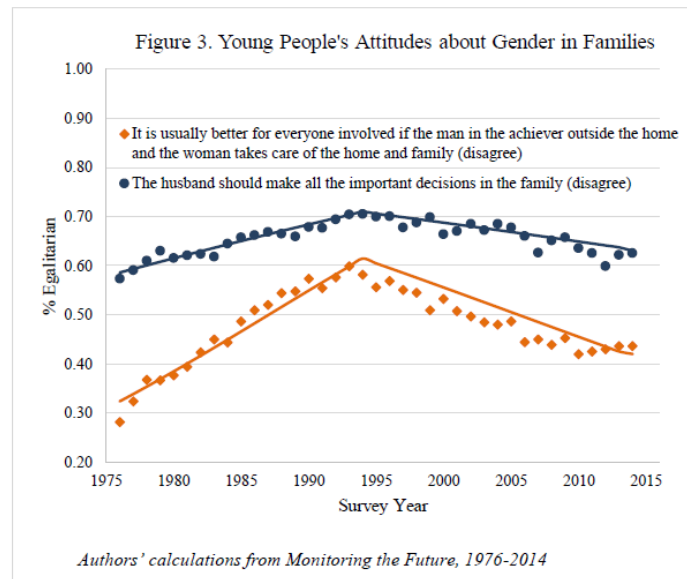

גישות של צעירים ביחס לאימהות שעובדות מראה על מגמה מעט מגוונת יותר. לטענה שאמא עובדת יכולה לבסס מערכת יחסים חמה ואוהבת כמו אמא שלא עובדת, הסכימו 49% בשנת 1976, 68% בשנת 1994, ו-76% בשנת 2014. באופן דומה, בשנת 1976, 75% מהצעירים הסכימו כי ילד קטן עשוי לסבול אם אמו עובדת. בשנת 1994 מחצית התנגדו, ובשנת 2014 כבר 60% התנגדו. המשמעות היא שישנה הסכמה הולכת וגוברת להשתלבות אמהות בשוק העבודה.

אך מגמה שונה ומפתיעה נצפתה בנוגע לעמדות צעירים ביחס לשוויון מגדרי במסגרת המשפחה. אחרי שהפכו שוויוניים יותר ויותר במשך 20 שנה, התפיסות של צעירים לגבי תפקידים מגדריים במשפחה הפכו מסורתיות יותר. בשנת 1976, כאשר נשאלו האם עדיף שהגבר ירוויח כסף מחוץ לבית בעוד האישה תדאג לבית ולמשפחה, פחות 30% מהצעירים התנגדו. בשנת 1994, ההתנגדות עלתה ל-58%. בשנת 2014 אחוז המתנגדים צנח ל-42%. בהתאם, בשנת 1976 מרבית בוגרי

התיכון לא הסכימו עם המשפט "הגבר צריך לקבל את כל החלטות החשובות עבור משפחתו".
ההתנגדות עלתה ל- 71% בשנת 1994, וירדה ל-63% בשנת 2014.

לפי החוקרים, ההבדל היחסי בין גברים לנשים ביחס לשוויון מגדרי לא השתנתה לאורך השנים. כמו כן, צעירים ממוצא אפרו-אמריקאי, המפגינים לרוב עמדות יותר שוויוניות ביחס לצעירים לבנים, לא ביטאו זאת בהכרח בתחום השוויון המגדרי.

התוצאות הללו מפתיעות, כיוון שמתרחשים שינויים דמוגרפיים שניתן היה לצפות שייצרו שינוי גם בתחום המגדרי. אוכלוסיית העולם הופכת מגוונת יותר מבחינה גזעית ואתנית, ורמת הדתיות יורדת. כמו כן, משפחות מתבססות יותר ויותר על הכנסת הנשים במשפחה, כך שהצעירים גדלים גם במשפחות של הכנסה כפולה וגם במשפחות של אמהות חד-הוריות. גם העלייה בהשכלת נשים והשתתפותן של נשים נשואות בשוק העבודה צפויה הייתה להביא לעלייה בעמדות פמיניסטיות ותמיכה בשוויון מגדרי. על כן, לא ניתן להסביר את תוצאות המחקר באמצעות נתונים דמוגרפיים.

אם כן, החוקרים מחפשים את התשובה בתחום התפיסות התרבותיות. כאן נכנס המושג "שוויון מהותני", כהסבר אפשרי בשינוי האידאולוגי. המושג מגדיר תפיסה לפיה גברים ונשים זכאיים לשוויון הזדמנויות ואפליה מגדרית היא שלילית, אך יחד עם זאת, האמונה שיש טבע שונה לגברים ונשים, ועל כן הם מתאימים לפעול בתחומים אחרים. התפיסות האלו הולכות יד ביד עם תרבות ערכית אמריקאית של אינדיבידואליזם, ושאיפה להשתלב במרחב הציבורי הרבה יותר מאשר בקרב המשפחה. ניתן לראות את השינויים האידאולוגיים שהתרחשו מאז שנות ה-90 גם במדדים אובייקטיביים. לדוגמה, פער הזמן שנשים מעבירות במטלות הבית ביחס לגברים ירד באופן קבוע בין שנות ה-60 לשנות ה-90, ומאז איננו משתנה. תפיסת השוויון המהותני גורסת כי בעוד לנשים מגיע שוויון בהזדמנויות בעבודה, הן בוחרות סוגים מסוימים של עבודות שיותר מתאימות לזהותן הנשית. יתכן וניתן לייחס את המגמות של השוואת הזמן שמבלים הורים עם ילדיהם לבעיות כלכליות, יותר מאשר לתפיסה של הורות שוויונית. משכורת של אם נתפסת היום כחיונית למשפחה בגלל צרכים כלכליים.

מחקרים טוענים כי התקדמותן של נשים בתחום הציבורי נעוצה בשיפור מעמדן במשפחה. אולם, ממצאי מחקר זה מראים כי התקדמות נשים בספירה הציבורית עשויה להגביר את רצונם של אנשים ליישם אידאולוגיה מגדרית מסורתית בקרב המשפחה. במפתיע, מיעוט גדול בקרב צעירים חוזר ותומך בעליונות הגברית, לפחות במישור המשפחתי. על כן, כל עוד תשלוט התפיסה כי הבדלים בין גברים ונשים הינם מולדים, המאמצים לייצר שוויון מגדרי יתעכבו.

Are Some Millennials Rethinking the Gender Revolution? Long-Range Trends in View of Non-Traditional Roles for Women / Nika Fate-Dixon

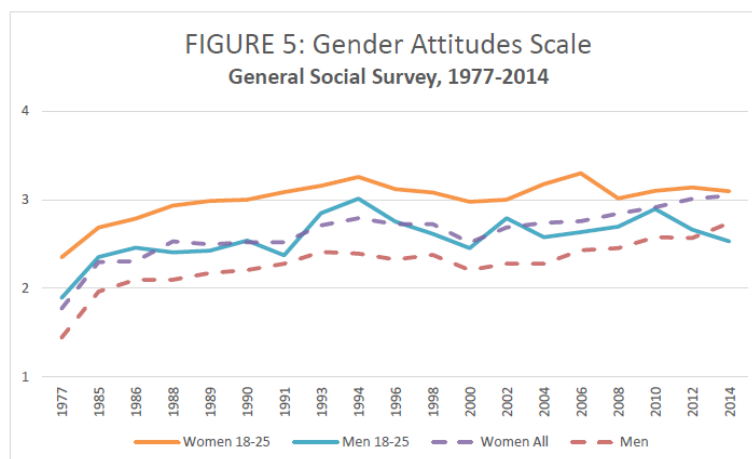
פייט-דיקסון מתכתבת עם המחקר של פפין וקוטר, ומזהה את אותה מגמה בין שנות ה-70 לשנות ה-90, של התקדמות בתמיכה כללית באוכלוסייה ברעיונות של שוויון מגדרי. באותו אופן, היא עומדת על החזרה אחורה שניתן לזהות בשנות ה-2000. עם זאת, היא אומרת, הקבלה של שוויון מגדרי חזרה לקראת שנת 2014.

במסגרת התהליך הכללי, גילאי 18-25 היו יוצאי דופן. אחרי 1994, ובמיוחד לאחר 2010, קבוצת הגיל הזאת חוותה עצירה, ובמקרים מסוימים גם נסיגה באחוז התומכים בשוויון מגדרי בבית, ובמיוחד בשאלות שעסקו בחלוקת תפקידים במשפחה וביכולת של אמהות עובדות לדאוג לילדיהן.

עם זאת, ישנו הבדל גדול לראייתה של פייט-דיקסון בין צעירים לצעירות במענה על השאלות השונות של הסקר החברתי עליו מבוססים שני המחקרים. אחוז הצעירות שהתנגדו לכך שילד יפגע אם אימו תצא לעבודה או לכך שאם עובדת לא יכולה לייצר יחסים חמים ובטוחים עם ילדיה כמו אמא שאינה עובדת, עמדו על כ-80% גם בשנת 2010 וגם ב-2014. הירידה החדשה ביותר בתמיכת הצעירים בשוויון מגדרי התבטאה בסוגיה של מהו המודל האידאלי למשפחה. בשנת 1994, 84% מבני 18-25 התנגדו לכך שמשפחה בה גבר עובד והאם אחראית על מטלות הבית היא האידאלי. בשנת 2014, רק 75% הביעו התנגדות למודל אידאלי זה. אך הירידה הייתה דרמטית במיוחד בקרב גברים צעירים, שעברו מ-83% התנגדות בשנת 1994, ל-55% בשנת 2014. מנגד, 85% מהנשים הצעירות התנגדו בשנת 1994, ובשנת 2014 רוב של 72% עדיין מתנגד. בקרב כלל גברים אמריקאים מעל גיל 25, 67% בשנת 2014 התנגדו לחלוקת התפקידים המסורתית המוצגת לעיל. כלומר, גברים צעירים הביעו תמיכה יותר גדולה בחלוקת תפקידים מסורתית במשפחה גם בהשוואה לגברים מבוגרים.

אז מה עלינו לקחת מהממצאים האלה? האם יש כאן ייצוג של דחיה מהמטרות הפמיניסטיות לשוויון מגדרי בבית ובעבודה כמו שפפין וקוטר הציגו במאמרם? או שזה מייצג התכנסות של חוויות בבית ובבית-הספר שחוו קבוצה של אמריקאים ששנות ההתבגרות שלהם לוו במשבר משפחתי ומיתון כלכלי? האם מתבגרים רק מגיבים לגיל התבגרות בו מתחים כלכליים דחפו משפחות חזרה לתפיסות משפחתיות מסורתיות או הדגישו מתחים במשפחות עם שני מפרנסים שהתאמצו לשלב בין משפחה ועבודה? אולי יש כמות גדולה של בני דור ה-Y שחוזרים לגור עם הוריהם והם מעריכים מחדש את החוויות של הוריהם והאופציות שיש להם בעתיד? אולי זה משהו אחר לגמרי?

חשוב לשים את הירידה בתמיכה של צעירים בשוויון מגדרי בפרספקטיבה הנכונה. אם משלבים את כל השאלות שנשאלו בסקר לניקוד משותף, אפשר לראות התקדמות. כאשר מחברים יחד את כל הגילאים שענו על הסקר, בין 2010 ל-2014 ניתן אף לראות עליה של 5 נקודות בתמיכה בתפיסות שוויוניות להורות ומשפחה, אשר מבטאת את הציון הגבוה ביותר בכל הזמנים. נתוני סקרים בעתיד יסייעו לנו לתת תשובה לתהליכים הללו.

Some Men Feel the Need to Compensate for Relative Loss of Income to Women.

How they do so Varies / Dan Cassino

פפין וקוטר מראים שלצעירים יש עמדות שוויונית ביחס להשתלבות נשים בשוק העבודה, ובאותה עת תפיסותיהם ביחס לשוויון מגדרי בספירה הביתית נעצרו או אף לקחו צעד אחורה.

מדוע? יתכן וזה קשור בתפיסות ישנות של גבריות. יתכן ושינויים בשוק העבודה הביאו לשינויים באופן בו גברים רואים תפקידים נשיים בבית. ככל שנשים מתביעות את חותמן בספירה הציבורית, יתכן וגברים מגבירים את ההדגשה של הנחיצות של נשים בתפקידים הביתיים. כלומר, עמידה על כך שנשים נחוצות קודם כל בתוך הבית, עשויה להיות דרך יעילה עבור גברים צעירים לבסס את גבריותם, ולנשים לקחת חלק בחלוקת התפקידים המסורתית, בעולם בו השליטה הכלכלית הגברית איננה הנחת מוצא.

מחקר קודם הראה כי גברים אשר מרוויחים פחות מנשותיהם, נטו להשתלב פחות בעבודות הבית, בהשוואה לגברים שמרוויחים משכורת זהה או גבוהה מהנשים. יתר על כן, ההתנהגות הזו נצפתה במקרים בהם האישה מרוויחה משכורת גבוהה במיוחד, ללא קשר למשכורת שמרוויח הגבר. בתוך כך, גברים נטו לקחת פחות אחריות על תחום הניקיון, והחליפו את זה בבישול, תחום שהתנתק משייכות מגדרית בשנים האחרונות. גברים מקבלים על עצמם גבריות סימבולית בתגובה לאיום על תפקידם המגדרי: במקרה הזה, האיום הוא אובדן של השליטה הכלכלית הגברית במשק הבית, והתגובה הסימבולית הינה הפחתה בזמן שיוצא על ניקיון, פעולה שנחשבת נשית. כמובן שבוגרי תיכון טרם חוו חיים עם אישה שמרוויחה משכורת גבוהה באופן משמעותי, ולכן מסרים אלה משתקפים מהתנהגות הוריהם או דרך אמצעי התקשורת.

גם בתחום הפוליטי אפשר לראות את התגובה של גברים למקרה בו אישה מרוויחה משכורת גבוהה משלהם. במחקר שערך קזינו, הוא ראה כי גברים שנאלצו לדמות מצב בו אישה מרוויחה יותר מהם, נטו פחות לתמוך בהילארי קלינטון לנשיאות ארה"ב. כלומר, כשגברים חושבים על מצבים בהם הם מאבדים את המקור הכלכלי המסורתי של שליטה גברית, הם פחות מוכנים לקבל הנהגה פוליטית של אישה, לפחות כזו המאמצת תפיסות מגדריות שאינן מסורתיות.

לא כל הגברים מאמצים תפקידים מגדריים מסורתיים בתגובה לאיום מגדרי. יש גברים שהולכים בדיוק בכיוון ההפוך, ומייצרים תפקידים מגדריים חדשים. לדוגמא, הם עשויים לפתח את תפקידם כאבות, אנשי מלאכה או אקטיביסטיים כמקורות לגבריות. ויש גם גברים שלא ירגישו מאוימים כלל.

המשך המחקר עוסק בעדויות לכך שדעות פוליטיות של גברים הופכות קיצוניות יותר כאשר הם מרגישים אובדן שליטה. כמו כן, גברים מאוימים יותר או פחות בהתאם לעמדות חברתיות והפוליטיות שהיו להם מלכתחילה, במקרה זה רפובליקנים מול דמוקרטים. קזינו מנסח מספר מסקנות על-בסיס המחקר שערך על הסקר החברתי האמריקאי. ראשית, אימוץ עמדות חברתיות ופוליטיות שונות עשויות לשמש גברים ליצירת גבריות סימבולית וכך לחזק את זהותם המגדרית. בין היתר, הם עשויים לתמוך פחות בהפלות או בהקלות על חופשת לידה, וכן להימנע מתמיכה באישה המועמדת למשרה בכירה. שנית, עמדות פוליטיות הופכות קיצוניות יותר עקב איום על תפקיד מגדרי של גברים. מי שהיו בעלי עמדות ליברליות מלכתחילה, מחזקים את עמדותיהם הליברליות, ולהפך. שלישית, גברים ללא עמדות פוליטיות חזקות מלכתחילה, לא משנים את עמדותיהם כל כך עקב התמודדות עם איום על תפקידם המגדרי. ככל הנראה הגברים הללו מוצאים דרך אחרת להתמודד עם השינוי בעמדתם הגברית, אך לא באופנים שנמדדו במחקר זה.

A View From Above: How Structural Barriers to Sharing Unpaid Work at Home May Lead to "Egalitarian Essentialism" in Youth / Daniel L. Carlson

פפין וקוטר תרמו במחקרם רבות למחקר המשפחה על-ידי כך שאיתגרו את האופן בו חוקרים מסתכלים על הנושא המגדרי. הם הראו כיצד התפיסות המגדריות של אנשים הינן רבות ממדים, מורכבות ואף סותרות. רבים מאיתנו מחזקים בתפיסות מגדריות שונות בתחומי החיים השונים. הם עומדים על כך שחלק מן התפיסות המגדריות שנמצאו בתהליכי השתנות מאז שנות ה-70 מתמודדות עם משוכות. בקרב צעירים, התמיכה בשוויון במטלות הבית ובקבלת החלטות משפחתית נמצאת במגמת ירידה מאז 1994.

פפין וקוטר טוענים שמאחורי מגמות אלה עומדת תפיסה של "שוויון מהותי", אשר מסבירה את התמיכה בהבדלים המגדריים באחריות על מטלות הבית. יתר על כך, תפיסות אלה מייצרות הפנמה עצמית של נשים, התופסות את אי-השוויון כלגיטימי והוגן. הרעיון של "Separate but Equal" בין ספירות העיסוק של נשים וגברים נותן לגיטימציה לכובד הפעילות של נשים בבית ומגביל אותן מלהשפיע במרחב הציבורי. עם זאת, פפין וקוטר מתקשים להסביר מדוע המגמה הזו התפתחה.

מחקרים מראים כי נסיגה מעקרונות של שוויון משקפת את המכשולים בהם נתקלים זוגות שכן שואפים לממש חלוקה שוויונית של האחריות הכלכלית והביתית, התורמת לאיכות הזוגיות. מקובל לחשוב כי אנשים מושפעים מהחוויות והאפשרויות שיש להם. אידאולוגיה מגדרית והחלטות לגבי חלוקה מגדרית בבית, הם תוצר של תנאים מגדריים מבניים כמו שהם המקור לאלה. מחקר קודם של הכותב הראה כי אידאולוגיה מגדרית היא גם הסיבה וגם התוצאה של חלוקת האחריות בבית לאחר נישואין. חלוקת המשימות מובילה לתפיסה שוויונית יותר ולהפך. מחקר אחר הראה כי תפיסות מגדריות הן יחסית גמישות ומושפעות מהסביבה. כאשר הייתה במקום העבודה מדיניות תומכת משפחה, אנשים הביעו עמדות מאוד פתוחות לשוויון מגדרי. לעומת זאת, כאשר מדיניות כזו לא מומשה, העדפה לשוויון מגדרי צנחה. גם בקרב בני נוער יש את אותם מאפיינים של השפעות הסביבה וחוויות החיים. נערות ונערים מושפעים מאינטראקציה חברתית, מאפיינים תרבותיים של הסובבים אותם וכן מההורים שלהם.

אז איך עלינו להבין את הנסיגה מעקרונות השוויון בספירה הביתית בקרב בני הנוער? לדידו של קרלסון, יש לקחת בחשבון שני משתנים מבניים בחיפוש אחר תשובה. אחד, הניסיון להגיע לשוויון מגדרי לא התבטא במספיק שינויים במקומות העבודה ובמדיניות הציבורית כך שזוגות ישאפו לחלוק בכל תחומי האחריות. רבים המבוגרים שנכנעו לתפקידים המגדריים המסורתיים בגלל ששוק עבודה אינו תומך דיו, ואלה עברו גם לילדיהם. כך הילדים שחזו בהוריהם נאבקים ומתייאשים בניסיון לשלב בין בית לעבודה ללא תמיכה ראויה של מקומות העבודה, חושבים שחלוקת אחריות מסורתית היא קלה יותר. הדבר יכול להסביר את הממצא של פפין וקוטר לגבי עמדות חיוביות יותר של ילדים לאמהות עובדות ומשכילות, אשר לרוב זוכות למערכת תומכת משפחה. שנית, ישנה תופעה שהופכת נפוצה במסגרתה ישנו מהפך מוחלט בחלוקת התפקידים המגדרית, כך שנשים אחראיות על רוב ההכנסה למשק הבית. מחקרים מראים כי בעוד אימוץ חלוקת אחריות מגדרית לא מסורתית מביא לסיפוק זוגי ומיני, היפוך מוחלט של התפקידים המגדריים לרוב איננו מייצר שביעות רצון. יתכן וילדים שחוזים במצב בו היפוך התפקידים מייצר תגובות שליליות, ממהרים לאמץ חזרה את חלוקת התפקידים המסורתית.

מצב זה אין משמעו כי המהפכה המגדרית כשלה. אמנם אכן ניכרת האטה בהגעה לשוויון במשכורות או בחלוקת האחריות המגדרית, אך זוגות שוויוניים מדווחים על שביעות רצון גבוהה ביחס לזוגות המנהלים חלוקת אחריות מגדרית מסורתית. בין היתר, זוגות בעלי השכלה זהה נוטים פחות להתגרש, וכן השכלה גבוהה יותר של האישה לא מהווה סיבה לגירוש. כמו כן, בעבר זוגות בהם לשני בני הזוג הייתה הכנסה שווה נטו יותר להתגרש, אך קיום משכורת האישה אינה מקושרת לסיכון לגירוש. כך ילדים יוכלו להיחשף לעובדה שחלוקת אחריות בבית, בין אם במטלות או בגידול הילדים, נתפסת כחיובית מאוד לזוגיות.

כשמסתכלים על הדברים הללו יחד, מבינים שלא מדובר בנרטיב מוחלט של ירידה בתמיכה בשוויון בין בני הזוג. יציבות ושוויון זוגי נשענים על היתרון שיש למעטים ביכולת לנהל כרצונם את המערכת הזוגית שלהם. זוגות אשר נאלצים לנהל מערכת יחסים מסורתית או הפוכה בגלל אילוצים כלכליים נוטים מעט את התפיסה השוויונית, וזו עוברת לילדיהם. קרלסון מסכם בטענה כי צעירים היום נכנסים לזוגיות והורות בגיל מבוגר יותר בהשוואה לשנות ה-70, ולכן יש להם עוד זמן עד שיקבלו החלטות על ארגון חייהם המשפחתיים. עם זאת, פפין וקוטר מצביעים

על החסך שיש היום במדיניות תומכת משפחה ובאיזון בין עבודה למשפחה, שגובה מחיר כבד. יש צורך ביצירת תמיכה מובנית לזוגות המנהלים אורך חיים שוויוני מבחינה מגדרית.

How Gender Mattered to Millennials in the 2016 Election and Beyond / Kei Kawashima-Ginsber

המאמר בוחן את דפוסי ההצבעה של נשים וגברים מדור ה-Y בבחירות לנשיאות ארה"ב בשנת 2016. בבחירות אלה הילארי קלינטון זכתה לתמיכת 55% מהמצביעים מתחת לגיל 30. זהו אחוז גבוה יותר מבכל קבוצת גיל אחרת. עם זאת, אחוז זה נמוך בהרבה ביחס לאחוז ההצבעה לו זכה ברק אובמה מאותה קבוצת גיל. הפערים המגדריים בתמיכתם של הצעירים במתמודדים השונים היו גדולים מאשר בעבר. 63% מנשים צעירות שהצביעו תמכו בהילארי קלינטון, לעומת 47% של גברים צעירים. ישנם הבדלים מגדריים בדפוסי ההצבעות גם בחתך לפי גזע. נשים שחורות או ממוצא לטיני תמכו בקלינטון יותר מאשר הגברים ממוצאים אלה ויותר מאשר נשים לבנות. גברים לבנים צעירים היוו את קבוצת הצעירים היחידה שהעניקה רוב לדונלד טראמפ (52%).

מבני ובנות דור ה-Y היו שחשבו שהסוגיה המגדרית משחקת תפקיד בבחירות הללו. בזמן מסע הבחירות, שליש מהנשים הביעו התנגדות להילארי קלינטון על-בסיס מגדרי, ואחוז דומה של גברים חשב שהתקשורת נוטה לתמיכה בקלינטון על רקע מגדרי. לאחר הבחירות, רק שליש מהנשים הצעירות ראו בטראמפ את הנשיא שלהן, בהשוואה ל-44% מהגברים, וכן רק שליש מהנשים הצעירות חשו כי כעת לנשים וגברים יש שוויון הזדמנויות, בהשוואה ל-48% מהגברים.

אם זאת, רק רבע מהנשים הצעירות ו-15% מהגברים הצעירים רואים את עצמם כ"פמיניסטים/ות". יתר על כן, רק 20% מהנשים לא הסכימו למשפט "פמיניזם הוא סביב בחירה אישית ולא פוליטית". ואמנם, רק 14% מהצעירות אמרו שבחירת האישה הראשונה לנשיאות ארה"ב זה משתנה חשוב בבחירתן.

ישנם הבדלים מעניינים באופי ההשתתפות הפוליטית של נשים וגברים. נשים נוטות יותר לקחת חלק בחברה האזרחית, להתנדב וללכת להצביע. גברים, לעומת זאת, נוטים יותר להשתלב בספירה הפוליטית, להתמודד על תפקידים נבחרים, ולערוך דיונים פוליטיים עם חבריהם. יתכן והיבחרותו של טראמפ לנשיאות תגביר את הרצון של נשים צעירות להיכנס לפוליטיקה. השערה זו נשענת על מחקר קודם שהראה כי דאגתם של אזרחי ארה"ב בעניין שוויון עולה תחת ממשלים רפובליקניים, דבר שעשוי להגביר את מעורבותם הפוליטית.

המסקנה היא שדור המילניום איננו גוף מונוליטי, שמחזיק באותם ערכים ומאמין באותם עקרונות. בתוך כך, ובהמשך לטענה של פפין וקוטר על ירידת התמיכה בשוויון מגדרי בדור הצעיר, גברים לבנים ללא תואר הם הקבוצה העיקרית בה חל שינוי בגישה ובהתנהגות ביחס להיבטים מגדריים. כלומר, קבוצה מסוימת אכן שינתה את עמדותיה, אך בהחלט לא כל הדור הצעיר. עם זאת, יש להתייחס גם לנתונים המראים כי נשים צעירות, ויותר מכך גברים, אינן רואות עצמן כ"פמיניסטיות", מערערות על הקישור שבין פמיניזם לתפיסה פוליטית, ומעידות כי בחירתה של קלינטון איננה נובעת מהיותה אישה. המלצת הכותבים בעניין הזה היא לחזק את החינוך האזרחי

והקהילתי, על-מנת לסייע לצעירים להבין את האופן בו בחירותיהן האישיות מושפעות מ-, ומשפיעות על המרחב הציבורי.

The Reversal of the Gender Gap in Education and the Continued Push toward Gender Equality / Jan Van Bavel

המאמר מציע, למרות הממצאים שהציגו פפין וקוטר, שמגמות מבניות דוחפות לכיוון של שוויון מגדרי גובר בארה"ב ובמערב. לפי הכותב, בעוד מי שנולדו בסוף המאה ה-20 גדלו בעולם בו גברים שולטים בכלכלה ובפוליטיקה, הדבר משתנה עבור ילידי המאה ה-21. ישנן מגמות הביאות לכך שנים היום ובעתיד משיגות את רמת ההשכלה של בעליהן. כך הן עתידות גם להפוך, בחלק מן המקרים, למפרנסות העיקריות. כלומר, גם אם גישות פרטיות למגדר נמצאות בעצירה מסוימת מלהתקדם, כוחות מבניים-חברתיים דוחפים לכיוון של שוויון. הכותב בוחן נתונים מאירופה, ומראה כי שם אין עדויות לנסיגה בתמיכה של צעירים בשוויון מגדרי.

הכותב מפרט על כך שאמנם ניכר שינוי ביחסי ההשכלה בין גברים לנשים, אך לעת עתה הפערים בשכר נותרים בעינם. זה קשור לבחירת המקצועות של נשים, שהם פעמים רבות פחות יוקרתיים, וכן שתפקודן כאמהות גובה מהן מחיר כלכלי. עם זאת, לדעת הכותב, הצמצום ואף ההיפוך של פערי ההשכלה בין גברים ונשים, עשוי להיות המפתח גם לשינוי ההכנסות. כאשר נשים הופכות למפרנסות עיקריות, גם המחיר שגובה מהן האמהות יורד עקב נחיצותן, בעיקר במדינות שמטפחות את האיזון בין עבודה לבית. במדינות אירופה אף נמצא כי שינוי הסטטוס של נשים בהשכלה ובעבודה לא פוגע באיכות הנישואים ואיננו מוביל לאחוז גבוה יותר של גירושים.

הכותב מסכם כי לדעתו כאשר צעירים בגילאי 25 בארה"ב יתבררו ויקימו משפחות משלהם, הם כן יאמצו התנהלות שוויונית, כפי שצפוי באירופה, על אף הנסיגה בתמיכתם בשוויון מגדרי במשפחה אותו הראו פפין וקוטר.

The Use and Abuse of Millennials as an Analytic Category / Frank Furstenberg

פורסטנברג מציע סקירה של מושג "דור המילניום" ושל השימוש במושג "קוהורט" ביחידת ניתוח. במסגרת זאת, הוא מסביר כיצד קרם עור וגידים המושג "דור המילניום" על-ידי האו ושטראוס וכיצד עם השנים התרחב מושג זה יותר ויותר, וכיום יש הטוענים כל מי שנולדו בין סוף שנות ה-70 ועד שנת 2004 נכללים תחתיו. המושג "קוהורט" מתייחס לקבוצת גיל מסוימת אשר גדלה כל הזמן יחד, וחוקרים רבים מייחסים לקבוצות כאלו תכונות משותפות. החוקר מבקש לערער על המאפיינים המשותפים של קבוצות גיל, בעיקר במקרים בהם "דור" מתפרש על שנים רבות כל כך. יתר על כן, לעיתים שינוי עמדות הוא תקופתי ולא דורי. כלומר תקופת זמן מסוימת ומגמות המאפיינות אותה, משפיעות על גילאים שונים בחיים באותה תקופת זמן. דור המילניום הוא מגוון, מחולק, ומפולג ע"י גזע, אתניות, דת, אזור מגורים, מגדר ומיניות באותה מידה שדור המבוגרים. הבנה מה טומן בחובו העתיד בהקשר של עמדות מגדריות הוא חשוב, לא רק בהקשר תכונותיהם ואופיים של ילידי וילידות דור המילניום.